

fen, Jens Jørgensen, Chr. Jensen, Griffen, A. C. Hansen, H. Jensen. Forinden der afstemmes over Afslutningen, skal jeg bemærke, at der er 3 Medlemmer, som endnu have begjært Ordet, nemlig Folkethingsmændene for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Dinesen), Sorø Amts 4de Valgkreds (Holstein) og Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe).

Dinesen: Jeg frasalder Ordet.

Krabbe: Jeg frasalder Ordet.

Holstein: Jeg vil da ligeledes frasalder Ordet.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet, uden at det var nødvendigt at stemme over Forlangendet om Afslutning, og man gik til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Bille:

I andet Affnit, Linie 1, rettes Ordene: „Det er Deres Majestæts udelukkende Ret“ til: „Følge Grundlovens § 13 tilkommer det Deres Majestæt“.

vedtoges med 40 Stemmer mod 26.

2) Forslag til en Adresse til Hans Majestæt Kongen, med den vedtagne Forandring, saalydende:

Allernaadigste Konge!

Folkethinget henvender sig med Tillid og Fortrosthed til Deres Majestæt i et Alligende, som det anseer for at være af stor Betydning for vort Fædreland.

Følge Grundlovens § 13 tilkommer det Deres Majestæt at bestemme Ministrenes Antal og Forretningernes Fordeling imellem dem. Men Deres Majestæt vil ikke misjende den Forpligtelse af Pligt mod Konge og Fædreland, der bringer Folkethinget til at benytte den Ret, som Grundloven hjemler det, til at udtale sig for Deres Majestæt i en allerunderdanigst Adresse angaaende en for vort Fædrelands Fremtid saa overordentlig vigtig Sag, som vort Forsvars-

vaasens meest betryggende Ordning maa erkjendes for at være.

Under de Overbevielser angaaende Rigets Forsvarsvæsen, som have fundet Sted efter de seneste skæbnesvangre Begivenheder, har der hos de Mænd, som have været kaldede til Raadslagning herom, mere og mere rodfæstet sig den Overbevielse, at Forsvarets Styrelse gennem tvende særskilte Ministerier af tvende ansvarlige Ministre maa ansees for uheldig og mislig i flere Maader.

Det forekommer os ogsaa indlysende, at under en Krig maa den skyldigste og eftertrykkeligste Anvendelse af samtlige de Krigsmidler, der staae til Landets Raadighed, snarest ventes bragt tilveie, naar Forsvarsvæsenet i sin Heelhed er stillet under een Overbestyrelse. Thi ikke blot vil den usselige Hurtighed i at tage de fornødne Beslutninger ofte kunne hemmes ved den dobbelte Forhandling i to Ministerier, men den deraf flydende Deling af det høieste Ansvar vil kunne udøve en betragtelig Indflydelse paa selve Udførelsen af de trusne Foranstaltninger ved at fremkalde Forviklinger eller i alt Fald en Tvivlraadighed hos Befalingsmændene, som kan medføre ubodelig Skade.

Men ikke mindre vil, efter vor Overbevielse, Gavnligheden af Krigs- og Marineministeriets Sammensmeltning vise sig i Fredens Tid. Vort Lands Størrelse og dets finansielle Evne er saa indskrænket, at det Omraade af Kræfter — baade personlige og materielle — som kan afgives til Forsvarsvæsenet i hver af dets Hovedretninger, ogsaa maa blive meget begrænset. Desto stærkere fremtræder Nødvendigheden af, at disse Kræfter benyttes paa den virksomste og derved ogsaa paa den sparingsmæssigste Maade; men en væsentlig Betingelse herfor er netop fuld Frihed til paa den hensigtsmæssigste Maade at ordne Administrationen af Krigsvæsenet i dets Heelhed, saadelsom til at benytte de bedste Kræfter, der kunne have. En saadan Frihed lader sig imidlertid ikke forene med Hærens og Flaadens Stilling som selvstændige Institutioner under særskilte ansvarlige Ministre.

Folkethinget erkjender tilfulde, at begge Dele af vor Krigsmagt have en lige væsentlig